

betales til vedkommende amtstue (i København dog til skattedirektoratet).

Ved skattelovskommissionens forslag var det for personers vedkommende foreslået, at skatteopkrævningen i alle kommuner skulle ske i tiendedelsrater i lighed med den københavnske opkrævningsordning. Denne indstilling var begrundet med hensynet til, at skatteyderne fik en så lempelig og så jævnt fordelt afvikling af skatten som muligt.

Medens martsforslaget bevarede den gældende ordning, har man i nærværende forslag for personers betaling af indkomst- og formueskat *foreslået det københavnske tiendedelsratesystem indført på Frederiksberg, i alle købstæder og i andre kommuner, på hvilke loven om købstadkommunernes styrelse, jfr. dens § 34, finder anvendelse.* For andre kommuners vedkommende har man anset det for betænkeligt — under hensyn til det dermed forbundne forøgede administrative besvær — at stille forslag om en obligatorisk ordning med 10 rater, men man har åbnet adgang til efter ansøgning at tillade opkrævning i 10 rater i stedet for i 4 rater.

Efter forslaget skal kapitalvindingskatten betales under eet, og selskaberne m. v. skal vedblivende indbetale deres skat på een gang. Man har foreslået opkrævningen af disse skatter henlagt til vedkommende amtstue, undtagen for Københavns kommunes vedkommende.

Ved affattelsen af de efterfølgende bemærkninger til forslagets enkelte paragraffer er — ligesom i martsforslaget — i ret vid udstrækning benyttet skattelovskommissionens bemærkninger til kommissionsforslaget som grundlag, navnlig med hensyn til fremstillingen af gældende ret. Hvor der i nærværende forslags bestemmelser er afvigelser af mere væsentlig karakter fra kommissionsudkastet eller martsforslaget, er der i bemærkningerne gjort rede herfor.

Skattelovskommissionens udkast er i bemærkningerne til lovforslagets enkelte paragraffer betegnet „kommissionsudkastet“; det under 6. marts 1953 fremsatte lovforslag er betegnet „martsforslaget“.